

21,22a	רגל נבל ממהרה א [...] בית ¹² ποὺς μωροῦ ταχὺς εἰς οἰκίαν	C	21,22a.ba ^{EI}
21,22b	וכבוד לאיש בת[... ¹³] יעמוד ἄνθρωπος δὲ πολὺπειρος αἰσχυνηθήσεται ἀπὸ προσώπου	C	21,22bβ.23aa ^{EI}
21,23a	כסיל מפתח יביט אל בית ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν	C	21,23aβ.ba ^{EI}
21,23b	ואיש מזמות יכניע פנים ἀνήρ δὲ πεπαιδευμένος ἕξω στήσεται	C	21,23bβ.26aa ^{EI}
21,26a	בפי כסילים לבם ἐν στόματι μωρῶν ἢ καρδία αὐτῶν	C	21,26aβ.26ba ^{EI}
21,26b	ובלב חכמים פיהם ἐν δὲ καρδίᾳ σοφῶν στόμα αὐτῶν	C	21,26bβ ^{EI}
22,11a	על מות לבכות כי חדל אורו ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον ἕξέλιπεν γὰρ φῶς	C	22,11a ^{EI}
22,11b	ועל כסיל לבכות כי חדל בינה καὶ ἐπὶ μωρῷ ⁺ κλαῦσον ⁺ ἕξέλιπεν γὰρ σύνεσιν	C	
22,11c	[... ..] כות על מות פ ¹⁴ נח ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ ὅτι ἀνεπαύσατο	C	22,11c ^{EI}
22,11d	רעים חיים רעים [...] τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἢ ζωὴ ποιηρά	C	

¹² Die kolometrische Abgrenzung erfolgt gegen Elizur aufgrund der größeren Lücke zwischen Worten בית und וכבוד sowie des LXX-Textes. Auch spricht die Konjunktion vor כבוד (וכבוד) am Beginn von 21,22b für einen Kolonbeginn.

¹³ Der letzte Buchstabe in Klammer ist nicht wirklich auf der Photographie erkennbar, weshalb die Umrissformatierung gewählt wurde.

¹⁴ Vermutlich ist בינה und nicht mit Elizur, Fragment 27, כ¹⁴ נח zu lesen, denn der erste Konsonant ist auf der Photographie (S. 23) undeutlich – es könnte sich also auch um ein ב handeln – und ein echter Zwischenraum ist nicht zu erkennen. Zudem ist auf S. 24 in der letzten, kleiner geschriebenen Zeile das letzte Wort gleichlautend (בינה). Der LXX-Text scheint diese Korrektur zu unterstützen.

22,12a	וע שבעת ימים [...] ...] πένθος νεκρού ἑπτὰ ἡμέραι	C	22,12a ^{EI}
22,12b	[...] רש כל ימי חייו μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβοῦς ⁺ πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ		22,21a ^{EI}
22,21a	אל [...] חב אל תשלוף הרב ἐπὶ φίλον ἔαν σπάσσης ῥομφαίαν	C	22,21aβ.21bα ^{EI}
22,21b	אל [ת]גור ¹⁵ כי יש כופר μὴ ἀφελπίσης ἔστιν γὰρ ἐπάνοδος	C	22,21bβ.22aα ^{EI}
22,22a	אל [...] חב אל תפתח פה ἐπὶ φίλον ἔαν ἀνοίξης στόμα	C	22,22aβ.βα ^{EI}
22,22b	אל תדאג כי יש תשובה μὴ εὐλαβηθῆς ἔστιν γὰρ διαλλαγή	C	22,22bβ.c ^{EI}
23,11a	איש שבועות ימלא אשמה ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας	C	23,11a ^{EI}
23,11b	ולא ימוש מביתו הננע καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ	C	23,11b ^{EI}
25,7c	אשרי איש שמח באהריתו ἀνθρῶπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνους	C	25,7a ^{EI}
25,7d	חי וראה בשבר צריו ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν	C	25,7b ^{EI}
1636,24b	ולב מבין משעמי כזב	B	36,24b ^D 36,19b ^{Be}
	יחוק* נבון משעמי זכר	Bm	
	ולב נפון ¹⁷ ישעם משעמי כזב	C	36,24b ^{EI}

¹⁵ Bei den ersten drei Konsonanten ist nach der Photographie entgegen Elizurs, Fragment 28, Interpretation nicht klar zu entscheiden, um welche Buchstaben es sich tatsächlich handelt.

¹⁶ Der vorhergehende Text 36,24a befindet in der letzten Zeile des bereits von Schechter, Fragment 463, publizierten Blattes.